VRIJWILLIGERSORGANISATIE BUS
BURGERKRACHT UIT SAMENWERKING
CONTACTADRES via E-mail: info@debus.nl
INFORMATIE OVER BUS: www.debus.nl

==========

Meedoen. Glashelder woord of meer dan het lijkt - Zo niet dan is het uitsluiten.

“Jij mag niet meedoen!” Fietsend langs een schoolplein hoor ik roepende kinderstemmen. Een schoolplein, een maatschappij in het klein. Met alles erop en eraan en dus soms ook uitsluiting. Misschien is het zo dat niet iedereen wil meedoen, maar buitengesloten worden van meedoen en daar geen keuze in hebben wil niemand. Meedoen, mee-doen, het lijkt op het eerste gezicht zo’n makkelijk woord. Een helder alternatief voor het deftiger ‘participatie’. Maar is meedoen echt zo’n helder woord? 2 korte woorden, één geheel. Laten we er eens naar kijken.

Het mee in meedoen:
Hoe zit het met het woord ‘mee’? Een kort en krachtig woord, maar als we verder kijken ook intrigerend. Er zit meer in dan het in eerste instantie lijkt. Het herbergt een ‘samen’, een collectief. Je kunt wel in je eentje iets doen, maar in je eentje meedoen wordt lastig. Meedoen, dat doe je nu eenmaal samen met iemand. Je hebt een ander nodig. ‘Samen’ een woord wat we momenteel ook veel horen in de politiek. Zeker als het gaat om samenwerking. Meedoen vraagt om interactie. Enerzijds iemand die mee gaat doen, anderzijds iemand die ruimte maakt, zich openstelt om de ander te laten deelnemen, dus mee te laten doen. Mooi en aardig, maar bij deze interactie spelen wel een aantal zaken een rol, zoals: Waaraan word je gevraagd mee te doen? Wil je dat wel? En kan je dat ook? Het maakt nogal verschil of je gevraagd wordt mee te doen aan een potje voetbal of dat je gevraagd wordt mee te doen aan een bankoverval. Logisch ook dat het dan verschillend is of je dat wel of niet wil.

Alles kan onder doen vallen:
En dan het woord ‘doen’ in meedoen. Eén van de meest gebruikte werkwoorden in onze taal. Een term met beweging. Doe je iets, dan ben je een activiteit aan het uitvoeren: van stofzuigen tot bergbeklimmen, van een muur tegelen tot in een hangmat liggen. Dat maakt het opzichzelfstaand een behoorlijk abstract woord. Allemaal zijn we druk bezig met dingen doen. Of druk met andere mensen dingen te laten doen. Zelfs niets doen kan een activiteit op zich zijn. “Wat ga jij dit weekend doen? Ik ga heerlijk niets doen!” Conclusie: elke activiteit valt in de categorie ‘doen’. Zelfs als je die activiteit bewust niet onderneemt. Dat maakt ‘doen’ een wel erg breed begrip.

Meedoen in het sociaal domein:
Ook in het sociaal domein is meedoen een veelgehoorde term. Als je werk hebt doe je mee, maar ook het bereiken van de klaverjasclub is meedoen, afhankelijk van de wet. Meedoen dekt de lading breed. Interessant om te kijken in hoeverre er ruimte is in het antwoord op de vraag “Doe je mee?”. ‘Willen’ en ‘kunnen’ zijn belangrijke afwegingen in het antwoord daarop. Kan iemand aangeven welke randvoorwaarden nodig zijn om dat meedoen te realiseren? Voelt die de vrijheid om oprecht te antwoorden? Struikelblok daarbij kan zijn dat de vraag van de overheid aan de inwoner kan overkomen als een uitnodiging maar ook als een opdracht. De relatie tussen overheid en inwoner is nu eenmaal niet gelijkwaardig. Er zit een stevige afhankelijkheid in.

Betrokken worden bij samen:
Mensen willen over het algemeen graag meedoen, deelnemen aan de maatschappij, betrokken worden bij het ‘samen’. Maar wel op hun eigen manier. De manier waarop zijzelf denken dat zij het kunnen en willen. Meedoen als woord is makkelijk, maar de betekenis veelomvattend. Dat maakt dat een vraag over meedoen misschien wel complex kan zijn. Een vraag krijgt het antwoord dat hij verdient. In hoeverre zou je de vraag anders kunnen stellen om een beter antwoord te krijgen? Om mensen uit te nodigen erover na te denken wat ze echt willen? En kunnen? Een open vraag is een goed begin. Een beetje prikkelend misschien: Waar gaat jouw vuurtje van branden? Of waar ga ik jouw ogen van zien twinkelen? Met “jij mag niet meedoen” komen we met elkaar in ieder geval niet verder. Niet in de samenleving en niet op het schoolplein.

■ De vrijwilligersorganisatie Burgerkracht Uit Samenwerking (BUS) is van mening:
Het komt nog al te vaak voor dat mensen ervaren dat ze op een of andere wijze worden uitgesloten. Kinderen ondervinden dit in hun eigen omgeving, zoals op school, op het schoolplein of in een groepje. Volwassenen lopen ook vaak tegen het begrip sociale uitsluiting aan. Ook mensen met een beperking of onze medelanders ervaren in hun leven maar al te vaal dat men wordt uitgesloten op basis van zijn/haar beperkingen dan wel op basis van zijn/haar culturele afkomst.
Dit moeten we met z'n allen een halt toe roepen, want de mensen die met uitsluiting te maken hebben kunnen daar een leven lang psychische en sociale hinder van ondervinden. Dat gaat ook ten kosten van de algemene en sociale maatschappelijke ontwikkeling van mensen waarbij hun zelfvertrouwen behoorlijk kan worden aangetast. Laten we vooral iedereen nemen zoals hij/zij is en maak geen onderscheid en als je ziet dat er mensen worden uitgesloten neem het voor hen op en betrek hen bij het gebeuren wat op dat moment plaatsvindt.

Kunnen wij u ergens mee van dienst zijn b.v.:
Over de inhoud van het bericht of andere zaken op het terrein van informatie verstrekken, het geven van adviezen of hulpverlening bij opstellen van brieven, bemiddeling of begeleiding op terreinen van:
Uitkeringen, regelingen, voorzieningen, werk en inkomen, wonen, zorg, ouderenbelangen, armoede, schulden etc., dan bieden dat bieden wij u **geheel kosteloos** aan.
Wij als belangenorganisatie hebben meer als 25 jaar ervaring in de sociaal maatschappelijke dienstverlening.
Mail uw vragen, verzoeken naar: **info@debus.nl**. Wij dragen zorg voor een reactie mail binnen 24 uur.
Om meer over ons te willen weten verwijzen wij u graag onze website: **www.debus.nl**

Opgemaakt en gepubliceerd: 31 augustus 2026
Bronvermelding: StimulansZ / BUS
Uitgegeven door: Vrijwilligersorganisatie Burgerkracht Uit Samenwerking (BUS)